

[Formanden.]
det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om flytning af beregning og opkrævning af kildeskat fra arbejdsgivere til pengeinstitutter [af Jens Foged m. fl.].

(Andre selvst. forslag nr. XLVIII. Fremset 11/12 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Ministeren for skatter og afgifter (*Svend Jakobsen*):

Efter det fremsatte forslag til folketingsbeslutning opfordres regeringen til at genoptage undersøgelserne af en ordning, hvorefter pengeinstitutterne kan overtage arbejdsgivernes opgave med at beregne og afregne kildeskat. Som begrundelse fremhæver forslagsstillerne navnlig hensynet til erhvervslevet, især de mindre virksomheder.

I januar 1973 nedsatte den daværende finansminister en arbejdsgruppe, der året efter, i juni 1974, afgav en redegørelse, som var grundlaget for de videre overvejelser. I februar 1975, altså 2 år efter at arbejdet blev indledt, stillede jeg undersøgelserne i bero.

I arbejdsgruppen var pengeinstitutterne, herunder postgirokontoret, repræsenteret. Arbejdsgruppen skulle undersøge mulighederne for, at pengeinstitutterne kan overtage opgaverne med beregning, indeholdelse og afregning af A-skat. Den tog ikke stilling til, om den ordning, man skitserede, burde erstatte den nuværende ordning. Arbejdsgruppens redegørelse indeholder heller ingen nærmere vurdering af, om nyordningen ville betyde en arbejdsmæssig lettelse for arbejdsgiverne.

Den skitserede ordning går i store træk ud på, at arbejdsgiveren ved hver lønudbetaling sender specificerede lønoplysninger til sit pengeinstitut og samtidig stiller lønnen til rådighed for dette. Institutet beregner ikke selv skatten, men sender indkomstoplysningerne videre til et særligt kildeskattacentret, der er fælles for hele landet. I centret beregnes A-skatten ved hjælp af edb på grundlag af skatteoplysningerne, der modta-

ges fra kildeskattedirektoratet. På denne måde overflødiggøres skattekortene.

Når skatten er beregnet, overføres A-skatten til kildeskattedirektoratet fra arbejdsgiverens pengeinstitut, medens den resterende løn overføres til en lønkonto i lønmodtagerens pengeinstitut. Arbejdsgiveren modtager kvitteringsmateriale fra kildeskattacentret og kontrollerer, at A-indkomsterne er korrekte.

Under forudsætning af, at der ikke indtræder forsinkelse, kan lønnen være til rådighed for lønmodtageren 3 dage efter, at arbejdsgiveren har afgivet indkomstoplysningerne til sit pengeinstitut. Ordningen skal omfatte alle former for A-indkomst og være obligatorisk for alle indeholdelsespligtige og alle modtagere af A-indkomst. I realiteten forudsætter ordningen endvidere, at så godt som alle pengeinstitutterne er med i ordningen.

Arbejdsgiverforeningen, LO og FTF har i udtalelser om redegørelsen vendt sig mod den skitserede ordning. Arbejdsgiverforeningen advarer mod nye eksperimenter vedrørende opkrævningsrutinerne og giver udtryk for, at kildeskattadministrationen nu er indarbejdet i de fleste virksomheder; det vil derfor kun være et fåtal af virksomheder, der vil foretrække en pengeinstitutordning.

Arbejdsgiverforeningen henviser endvidere til, at den centraliserede ordning vil være meget sårbar over for fejl, og rejser spørgsmål om arbejdsgiverens ansvar for rettidig og korrekt udbetaling af løn.

Lønmodtagerorganisationerne er i deres udtalelse inde på de samme problemer med forsinkelser i lønudbetalingen. Man vender sig desuden imod, at alle lønmodtagere skal oprette lønkonti og vente 3 dage med afregning af lønnen, også hvor de hidtil har fået afregning straks efter arbejdsdagens ophør.

Kommunernes Landsforening har ligeledes udtalt sig negativt om ordningen. Man anslår, at lettelserne for arbejdsgiverne mere end opvejes af det betydelige merarbejde ved i forbindelse med hver eneste lønudbetaling at udfylde blanketter med lønoplysninger til det offentlige og senere gennemgå det fra kildeskattacentret modtagne kontrolmateriale.

Det årlige antal indberetninger fra arbejdsgiverne anslås at stige fra det nuvæ-